



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

XX. Epilepsia ope Deiparae Lindens. curata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

Mulier quædam, haud ignara beneficiorum, quæ
 pud Lindam Marianam divinitus affatim obvenit,
 consilium miseræ dat, ut ad idem se præsidium re-
 peret. Audit probè monentem, & votum ad eundem
 Lindæ nuncupavit; neque diu pòst sanitati pristina
 est restituta.

CAPUT XX.

Epilepsia ope Deiparæ Lindenensis curata.

EPilepsia sive sacer morbus, aliàs etjam lonicu-
 dici solitus, & comitialis) eò quòd Comitia apud
 Romanos, si quem interea morbo illo corripì conti-
 gisset, dissolvi necesse esset) vulgo *caducus* appellatur.
 Qui in sacra Evangeliorum historia, eo morbi gene-
 re affecti leguntur, *lunatici* appellantur (a) eò, quòd
 morbus ille, sive ad ipsius Lunæ mutationes, sive (ut
 Origenes, Chryostomus & Hieronymus ad eandem
 Evangelii historiam commentantur) ad dæmonum,
 lunæ mutationibus ab utentium operam, suas vires
 atque incrementa sumat. Luna enim phlegmaticos
 ac melancholicos, quibus ipsa dominatur, cerebri
 humores ac spiritus, plenilunio ac novilunio maxime
 commovet: qui quidem, aut per sese, aut maligno-
 rum concursu spirituum, cerebrum turbant; spumas
 & totius corporis agitationes collisionesque cient.
 Genus morbi difficillimum curatu, ad eò ut hinc et-
 jam *Herculeus* à Medicis vocetur; non quidem idcir-
 co, quòd ut, vulgus censet, Hercules eo laboravit; sed
 potius quòd, ut Medici ipsi loquuntur, Herculei ad
 ejus curationem viribus atque industriâ opus sit. Cz-
 terùm Deiparæ Lindenensis, hujus quoque morbi cura

(a) *Matth. 17. 15.*

io difficilis non est: ut, quemadmodum in aliorum
 curatione morborum facit, etiam hinc à corporis epi-
 lepsia, ad eam, quæ animam spiritumque exagitat,
 curandam homines adjuvet. Lunatici enim spiritu,
 ut Beda ad eum locum disserit, sunt ii, qui ut luna mu-
 tantur. Qui spumant, cum stultitia tabescunt (stultorum
 namq; est spumas & salivam ex ore dimittere) strident verò
 dentibus, cum iracundia furore flammescunt.

I.

Puer, ex voto à matre ad B. V. Lindensem nuncupa-
 to, à morbo comitiali simul & ab amentia,
 liberatus.

Quo Anno id evenerit, non memorat Ciaritius;
 constat tamen evenisse sub initia sacelli jam instaura-
 ti. Sic enim scribit: Puer quidam in pago Henrichsdorf-
 fensi, phrenesi graviter vexabatur; & accesserat non minus
 infesta epilepsia, quàm misellus per intervalla temporum gra-
 viter exagitabatur. Videbatur mater, dira hæc tormenta
 pati in filio: & malum nullo succursu pelli poterat. Deo itaq;
 suppliciter provolvitur; beatissimamq; Virginem ad inter-
 cessionem adhibet, ut puero celestem medelam impetret; il-
 lumq; ad Eadem Marianam, cum munere sistendum dsmis-
 sè roget. Vix illa votum persolverat; confestim videt filium
 ab omni infestatione morbi liberum, sanitatem recepisse.
 Detulit incunctanter filium cum promisso munere; Deo &
 B. MARIE Virgini enixè gratias agens; insignemq; Para-
 psidem Stanneam, celeris sibi prestari auxilii in filio, Maria-
 no Oratorio obtulit.

Xij

B. Virg.

II.

Virgo religiosa, vi fulminis usque ad comitalis morbi exagitationem confternata, voto per patentes ad B. V. Lindensem nuncupato, statim revalescit.

Quantum in restauranda Linda Mariana operæ poluerit, inclytus Catholicæ fidei causâ, è Dania exul D. Joannes Ageison, jam alio loco (a) spectavimus: quantum verò ejus operæ precium tulerit, argumento id, quod nunc memorabitur, inter multa erit. Susceperat inter alios liberos, et jam Elisabetham filiam, quam piissimâ feminâ conjuge suâ Erâ adjuvante, ita ad pietatem formârat à teneris, ut jam adultior seculo vale fecerit; & cum nullum in proximo claustralium virginum esset cænobium, in Resselienfium se receperit conventum. Jam aliàs earum virginum mentio à nobis facta; quarum instituti vivendiq̄ue ratio Brunsbergæ, à Regina Protmania, prudentiâ pietatisq̄; laude (qua cum Anno MDXXII. decessit) eccellente Virgine triginta & aliquot ante annos exordium cepit. Partitio inter suos loco, nata erat Regina, & nuptias juxta ac seculum in seculo fugitans, totam se Deo rebusq̄ue divinis addixerat, ita ut majorem diei partem in Templo, vel oratione, domesticos intra parietes fusâ, contereret: & quovis Dominico ac festo die ad sacrosanctum Domini epulum se conferret. Non potuit *lucerna hæc*, uti Dominus ait, *latere sub modio*; facileq̄; & illa pietatis lux singularis, in oculos incurrit, & ille virtutum Christianarum odor, ad se plures pellexit, aut potius traxit. Ita sub Annum Domini MDLXXX, aggregatis nonnullis

(a) lib. 3. cap. 10.

lis, ejusdem ani
do, isdem vesti
P. Engelbertus è
tundem arbiter
tum in Provinc
rator, potissimù
fites Varmienfi
vère) ceperunt u
alias Varmia civ
gam & Resseliu
felsenf colonia,
Templi propè co
juxta ac horribi
perculsa, tecto
ut è propinquo s
tem inde epilep
mè exagitaretur
ftroni sui locias
suos perculit. Ha
vria adhibuisse
omnium invene
pe Lindam, qua
provererat, &
terum more, se
Tilia Mariana c
V. Lindensem f
texuerit. Simu
incunã ante red
Virgine suffrag
rum, eo morbi ge
nivat. Viverent

lis, ejusdem animi pietatisque virginibus, eodem re-
 cto, iisdem vestibus, iisdem que instituti legibus (quas
 P. Engelbertus è Soc. Jesu tanquam conscientie ea-
 rundem arbiter, & P. Paulus Boxa, ille tot anno-
 rum in Provinciis Regni Polontæ Soc. Jesu mode-
 rator, potissimum condidère, illustrissimi verò Anti-
 stites Varmiensis ad hanc usque diem omnes proba-
 vère) cæperunt uti; crescenteque in dies numero, ad
 alias Varmia civitates Vormditum nempe, Heilsber-
 gam & Kesselium coloniarum ductæ. In hac igitur Res-
 sellensi colonia, Templo admodum vicina, & Turri
 Templi propè contigua, virgo Ageisonia, repentino
 juxta ac horribili fulminis ictu, quo eadem Turris
 percussa, tecto tenus conflagravit, vehementissimè,
 ut è propinquo solet, percussa usque ad consequen-
 tem inde epilepsiam est; quâ, cum sæpius & gravissi-
 mè exagitaretur, novo quasi fulmine, cum cæteras in-
 stituti sui locias, rum verò potissimum ipsos parentes
 suos percudit. Haud equidem ambigam, locias omnes
 varia adhibuisse malo remedia; parentes nihilominus
 omnium invenerunt optimum. Ad Marianam nem-
 pe Lindam, quam suâ quoque operâ non mediocriter
 provexerant, & contra fulmen, non jam lauri, pro ve-
 terum more, sed plus quàm aureum Sibyllæ ramum
 Tilia Mariana carpisse visi sunt; quando voto ad B.
 V. Lindensem facto, eundem capiti filiarum præ-
 texuerunt. Simul enim ac votum, uti Ciaritius scribit,
incumbentes reddiderunt, illa bene volente Deo, & B. m^a
Virgine suffragante, integerrimè convaleuit; ita ut in poste-
rum, eo morbi genere nunquam sit impetita, & sana adhuc
vivat. Viventem, & quanquam nō admodum validâ,

fatis tamen commodâ utentem valetudine, ego quoque pluribus deinceps annis spectavi. Quæ ante viginti circiter annos defuncta, Matri suæ Evæ, cui potissimum consilio desponsa fuit Christo, videtur de annis suis aliquid ad mensa. Ad hunc enim MDCLII annum pia illa matrona, tot persecutionum in Polonia, exilii in Prussia laboribus calamitatibusque exercita, cum vix pelle & ossibus constare posset, perseverans fuit.

III.

Infans gravi epilepsiâ correptus, voto ad B.V. Lindenensem per matrem facto sanatus.

Si fortè comitialis morbus, ad vulgi sensum Hercules idcirco dici possit, quòd Herculem in ipsa quoque cunis, magis, quàm gemini illi ab eo elisi angues, fortasse invaserit, poterit eodem tanè sensu facer morbus idcirco fortasse dici, quòd hominem aliquando sacrum religiosè futurum, in ipsis quoque ad ortus sit cunis. Erat is Vormditi, honestissimo inter suos loco natus, qui et jamnum quinquagenario major in Societate Jesu quatuor vota professus agit. P. Georgius Erenst. Reversus ille è Grodnensi Societatis Jesu domicilio (quod triennium superior generatim nârat) postliminio in patriam; cum historiam Lindenensem conditâ me cognovisset, ultro, beneficii divini memor, & nomen, & gratum erga DEUM ac Deiparam animum, III. Cal. Aug. Anni MDCLIV. apud me professus est. Sextum vitæ mensem vix dum attigerat quando illo conflictari malo cæpit. Mater, quæ non lacte magis, quàm pietate imbuendum susceperat, Liolum, Deiparæ ita afflictum obtulit, & voto Lindenensem

dam nuncupato, eidem Deiparæ coram stetit; neque segnius Deiparæ, tanti vim mali stetit in infante. Ab eo temporis momento, sanctus domum rediit, Parochum Laubichium, egregium virum, super beneficii divini magnitudine vehementer attonitum, coëgit exclamare: Puer iste, olim doctus juxta, ac magnus in domo DEI vir erit.

IV.

Puella quadrima, toto vitæ tempore sacro morbo afflicta, Deiparæ Lindenensis ope curata.

Placet in præsentiarum, iterum narrantem audire Ciaritium. *Stanislaus Zach Novogrodensis ex Podlacia, uxorque Helena, habebant filiulam quadriennem, Magdalenam nomine: qua toto eo fere tempore, quo vixerat, dirum illum morbum, quem comitiale vocant, vel caducum, passa fuerat. Hanc parentes attulerant Resselium, ut eam ad Altare S. Valentini admovent, & meritis precibusq; Martyris, filiula salutem impetrarent. Videbaturq; morbus remississe aliquantulum; sed paulò post vehementius inruderat. Quare cujusdam matrona Resselensis suavis inducti parentes, ut pro filia votum ad hoc Oratorium facerent. Dictum, factum; & puella amplius ab ea diritate infestata non est. Voti religionem expleverunt xxx. Junii Anno MD CXXIII.*

V.

Puer octennis, voto parentum, quamvis non Catholicorum ad B. V. Lindensem emissio, à lontico morbo liberatus.

Placet & hinc Ciaritio narranti aures dare. *Stanislaus Iastrzembski habitans in villa Gura, districtus Angerburgensis, adduxerat ad hoc Lindense Oratorium Anno*

X 5

MD CXXIII.

MDCXXIII. die XVII. Junii, filium Casparum, puerum octennem; quem referebat ex terrore atri canis à se tantum vixi, in Epilepsiam incidisse: & sex annis, certis temporum conversionibus, & maximè noviluniis eo morbi genere divexatum fuisse. Tandem cujusdam senis monitu persuasus parens, & avia pueri, illum ad gloriosissimæ Virginis MARIAE Oratorium Lindense ducendum aut gestandum voverunt. Statim ab emissio voto, pestiferi humoris effervescentia sedata; puer in posticum eâ peste nunquam amplius tactus est.

CAPUT XXI.

A pestilentiz luc, vel maleficiis ope B.V. Lindensis servati, vel erepti.

Iam aliàs (a) Ciaritio, experientia quæ testibus indicimus, ipsum Lindæ Marianæ locum, etiam si pestilens aër in vicino undique grassaretur, ab omni pestilitatis contagione fuisse immunem. Sed & ii, qui eo alibi malo vel sepi, vel affecti, animo supplicibusque votis ad eam Tiliæ Marianæ umbram sese recepere, non rarò DEI, ac Deiparæ sospitatricem experiri sunt manum.

I.

Præfectus arcis Heilsbergensis undique pestilentia aurâ sepius voto B.V. Lindensi factò, cum omnibus suis incolumis servatur.

Loquitur id tum per se; tum per adjectam inscriptionem insignis argentea tabula, ab eodem Præfecto voti reo XIV. Calend. Majas Anni MDCXXI Lindensi Deiparæ oblata. Nam, uti Ciaritius quoque memorat, cum Anno MDCXX. pestis in Episcopatu Vavariensi

(a) lib. I. cap. 25.